İslam Devleti'nin Resmi Radyosu Olan Beyan Radyo Aracılığı İle Yayınlanan

Şeyh Ebu Ali El-Anbari'nin تقبله الله
"İtaat Şirki" İsimli Ders Silsilesinin
Türkçe Tercümesi

شرك الطاعة

İtaat Şirki | 1. Ders

İslam Devleti'nin Resmi Radyosu Olan
Beyan Radyo Aracılığı İle Yayınlanan

Şeyh Ebu Ali El-Anbari'nin
(Allah Onu Kabul Etsin)

"İtaat Şirki"

İsimli Ders Silsilesinin Türkçe
Tercümesi

1. Ders

Bismillahirrahmanirrahim

Allah'a hamd olsun. O'nun Rasulü'ne salat ve selam olsun.

Ey Allahım! Bize hakkı hak olarak göster ve ona tabi olmamız için bize yardım et. Batılı da batıl olarak göster ve ondan sakınmamız için bize yardım et.

Ey Allahım! Bize fayda verecek şeyleri bize öğret ve bize öğrettiklerinle bize fayda ver.

Ey Allahım! Bizi ilmimizle amel edenlerden kıl.

Ey Allahım! İlmimizi, seninle karşılaşacağımız günde bizim lehimize hüccet kıl ve onu bizim aleyhimize hüccet kılma ey merhamet edenlerin en merhametlisi!

Ey Allahım! Ben senden faydalı ilim, huşulu kalp ve belaya karşı sabırlı bir beden istiyorum.

Rabbim göğsümü ferah kıl. Bana işimi kolaylaştır. Dilimdeki düğümü çöz ki sözümü anlasınlar.

Ey Allahım! Amelimi salih ve senin için halis kıl. Ve o amelimde yarattıklarından hiç kimse için hiçbir pay kılma.

Allah ﷻ'dan bizi bu yüce dine davet edenlerden kılmasını diliyorum. **"De ki: İşte bu benim yolumdur. Ben ve bana uyanlar basiret üzere Allah'a çağırırız."**[1] Allah ﷻ'dan bizi Allah ﷻ'ya davet etmeye tabi olanlardan kılmasını diliyoruz.

Bundan sonra:

Allah'ın izni ile işleyeceğimiz konu "İtaat Şirki" konusudur ki bu konu her Müslüman'ın ve gayrimüslimin hayatını ilgilendiren bir meseledir. Her Müslüman'ın bu şirkin ayrıntılarına vakıf olması gerekir. Çünkü bildiğin gibi şirk insanın sicilinde bulunmasından dolayı -bundan Allah'a sığınırız- kıyamet günü Allah ﷻ'nun huzurunda bazı şeyleri gerektirmektedir. İşte bundan dolayı şirkten sakınmak gerekmektedir.

<u>Birinci Husus:</u> Hiç şüphe yok ki şirk, Allah ﷻ'nın asla bağışlamayacağı günahlardandır. Allah ﷻ şöyle buyurmuştur: **"Şüphesiz Allah, kendisine ortak koşulmasını asla bağışlamaz. Bunun dışındaki günahları ise dilediği kimseler için bağışlar."**[2] Bunu bildiysen, araştırma yapman gerekir ki sicilinde şirk adına bir şey varken Allah ﷻ'nın huzuruna çıkmayasın. Bununla dinden çıkaran büyük şirki kastediyorum. Yoksa küçük şirkten kimse kurtulamaz.

<u>İkinci Husus:</u> Şirkle alakalı olarak her Müslüman'ın bilmesi gereken diğer bir husus; şirkin insanın sicilinde bulunması onun bütün hasenelerinin ve iyi amellerinin sevabını boşa çıkarır. İnsan birçok iyi amel yapmış olabilir, ancak büyük şirk olan bir şey yapınca bu şirk onun bütün

[1] Yusuf: 108
[2] Nisa: 48

amellerini boşa çıkarır ve o kişi sicilinde hiçbir hasene olmayarak ﷻ'nın huzuruna çıkar. Rabbimizin kitabından bunun delili şudur ki; Allah ﷻ Enam suresinde on sekiz Nebi zikrettikten sonra onlar hakkında şöyle demiştir: **“Eğer onlar Allah'a ortak koşsalardı, bütün yaptıkları boşa çıkardı.”**[3] Yine Rasûllullah ﷺ hakkında şöyle demiştir: **“Eğer şirk koşacak olursan, şüphesiz amellerin boşa çıkar.”**[4] Hâşâ Allah’ın Nebileri Allah’a hiçbir şeyi ortak koşmazlar. Bilakis bu sakındırma makamıdır.

Dolayısıyla insanın Allah ﷻ ‘nın katındaki konumu hangi seviyeye ulaşırsa ulaşsın, Allah ﷻ’nın huzuruna sicilinde şirk olarak giderse Nebi veya Rasûl olsa bile bu konumu ona hiçbir faysa sağlayamaz.

Amel edip çok çalışmasının yanı sıra şirk koşan kişi hakkındaki Allah ﷻ’nın adaletine ve ona yapmış olduğu bu iyi amellerin karşılığını nasıl vereceğine gelince; Rasûlullah ﷺ şöyle buyurmaktadır: **“Kâfir, dünyada iken yaptığı iyilikler ile yedirilir. Ahirete gidince ise hiçbir şey bulamaz.”**[5] Bu hadisi Müslim, Enes ؓ’dan şu lafızla rivayet etmiştir: **“Kâfire gelince, o dünyada Allah için yaptığı amellerinden dolayı yedirilir. Ahirete gidince de kendisiyle mükâfatlandırılacağı hiçbir iyi ameli olmaz.”**[6] Şayet şirkin yanında iyilik amelleri olursa, Allah ﷻ adaleti ile bu müşriği dünyada iken yaptığı iyilikleri sebebiyle sağlıkla, malla, çocuklarla, eşle ve benzeri şeylerle mükâfatlandırır. Bu husus her Müslüman’ın bilmesi gereken ikinci husustur.

Üçüncü Husus: Allah, sicilinde şirk bulunan kişiye kıyamet günü cenneti haram kılar. Allah ﷻ şöyle buyurmaktadır: **“Şüphesiz Allah, kendisine ortak koşana cenneti haram kılmıştır, onun barınacağı yer ateştir. Zulmedenler için hiçbir yardımcı yoktur.”**[7] Şüphesiz Allah, kendisine ortak koşana cenneti haram kılmıştır, onun barınacağı yer ateştir. Sen bilmektesin ki ahirette cennet ve cehennemden başka bir yer yoktur. Üçüncü bir yere mahal yoktur. Araf ehli ise; bundan sonra onların sonuçları Allah katındadır. Allah ﷻ’nın huzurunda durduğun zaman, kendine “gideceğim yer neredir?” diye sorman gerekir. Şayet amellerinde şirk varsa gideceğin yer kendisinden asla çıkışın olmadığı ateşi tutuşmuş olan cehennemedir. Şayet insanın amellerinde şirk yoksa ve günahları ve masiyetleri sebebiyle cehenneme girmişse şüphesiz Allah ﷻ ona ihsanda bulunacak ve Allah’u Teâlâ’nın izni ile oradan çıkacaktır.

Bundan dolayı Allah’ın gönderdiği bütün Peygamberler, kavimlerini Allah ﷻ’ya şirk koşmaktan sakındırmışlardır.

Bunu bildiysen bil ki, dünyayı istila etmiş olan ve Rabbinin rahmet ettiklerinin dışında kimsenin kendisinden kurtulamadığı “İtaat Şirki” vardır.

“İtaat Şirki” ile kastedilen; Allah’ın indirdiğinin dışında başka bir şeyle hükmedilen her toprak parçasında “İtaat Şirki” kesin olarak vardır. Bu tür şirkle kimin şirk koşup koşmadığı ise başka bir konudur. Fakat bizatihi şirkin kendisi, şuan bizim üzerinde yaşadığımız şu toprakların dışında dünyanın her yerine hâkim olmuştur. Allah’a hamd ve minnet olsun ki, şu an İslam

[3] Enam: 108
[4] Zumer: 65
[5] Müsned-i Ahmed: 65
[6] Müslim: 65
[7] Maide: 72

Devleti'nin yönetimi altındaki topraklar İslam diyarıdır/ülkesidir. Çünkü ülkeler kendisinde üstün olan şeyle yönetilir:

- Şayet ülkeye hâkim olan kişi kâfir veya mürtedse, bu ülke Daru'l Küfür olur.
- Ülkeye hâkim olan kişi Müslümansa veya ülkeye hâkim olan hüküm, Allah ﷻ'nın indirdiği hükümlerse bu ülke Daru'l İslam olur. Allah ﷻ'nın bir lütfudur ki; bizler bütün dünyada Allah'ın indirdikleri ile hükmedilen tek toprak parçası olan bu topraklarda yaşamaktayız. Etrafına baktığında tağutların ülkelere ve kullara Allah'ın indirdiklerinin dışında başka hükümlerle hükmettiklerini görürsün. Bu durumda bu ülkelerde itaat şirki kesin olarak gerçekleşmektedir. Bundan kimin kurtulup kimin kurtulmadığı ise başka bir konudur.

Bu şirk her tarafa nasıl yayıldı:

Bu şirkin yayılmasının birinci sebebi; kafa kanunlarına ve anayasalara muhakeme olmanın ve onunla hükmetmenin insanların hayatının bir kısmı olmasıdır. Bu, bu şirkin yayılmasının birinci sebebidir.

İkinci sebebi; güç sahibi olan tağutlar, ülkeleri ve insanları kontrolleri altına aldılar. Onlar, onları kendi kanunlarıyla ve anayasalarıyla yönetmekteler. Bu, bu şirkin yayılmasının diğer bir sebebidir.

Üçüncü sebebi; kendisini ilme nispet edenlerden bir grup, bu tağutlara dalkavukluk yaptılar ve insanların gözünde bu batılı süslü gösterdiler. Onlardan bazıları bu tağutları itaat edilmesi vacip olan Müslümanların emirleri kıldılar, onlarla savaşanların da hariciler olduklarını söylediler. Hatta tağutlara ve askerlerine süsleyerek şöyle dediler: "Sizden, haricilerin elleriyle öldürülenler için iki şehid ecri vardır. Sizin onlardan öldürdükleriniz ise cehennem köpekleridir." İşte bunlar işleri daha da kötüye doğru ilerletenlerdir. Çünkü laikin, anayasadan ve kanundan konuşması normal olan bir durumdur. Ancak İslam'a müntesip olan birinin anayasadan ve kanundan konuşması musibettir. Bu, ilme ve İslam'a müntesip olanlardan bir sınıftır.

Burada ikinci bir sınıf daha vardır; onlar da kafa kanunlarıyla ve anayasayla hükmetme amacıyla yönetime gelmek için tağutlarla, asli kâfirlerle ve mürtedlerle yarışmaktalar.

İşte bunlar sebebiyle ve üç sebebin toplanmasıyla bu şirk her yerde hüküm sürer oldu. Burada dikkatlice durman gerekir, ta ki kendinin bu şirkin neresinde olduğunu görebilesin.

Şirkin tanımı ve bunun delili ise; Abdullah b. Mesud ؓ'ın rivayet ettiği şu hadistir; o şöyle demiştir: "Rasûlullah ﷺ'e 'Hangi günah en büyük günahtır?' diye soruldu. O da şöyle dedi:

"Seni yaratmış olmasına rağmen Allah'a bir ortak kılmandır."[8] Kim Allah'a bir benzer ve denk kılarsa şüphe yok ki o kişi Allah ﷻ'ya şirk koşmuştur. Bu, Rasûlullah ﷺ'in yanında şirkin

[8] Buhari: 6001, Müslim: 141

açıklamasıdır.

"İtaat Şirki" ise, önceden de söylediğim gibi şirkin bu türü kafa kanunlarıyla, anayasayla ve Allah ﷻ'nın şeriatına muhalif olan aşiret örfleriyle bağlantılıdır. Allah ﷻ'nın kitabından bunun delili şudur; Enam suresinde Allah ﷻ şöyle buyurmaktadır: **"Üzerine Allah'ın adı anılmayan (hayvan)lardan yemeyin. Çünkü bu fasıklıktır. Kuşku yok ki şeytanlar kendi dostlarına sizinle mücadele etmeleri için mutlaka vahyederler/fısıldarlar. Eğer onlara itaat ederseniz şüphesiz siz de müşriklersiniz."**[9]

Bu ayetle itaat şirkine nasıl delil getirebilirsin?

Ayet, indirilme sebebi zikredilince daha açık ve anlaşılır olacaktır. İbn-i Kesir ﵀, diğer müfessirler ve Sünen sahipleri ayetin iniş sebebi olarak şunu zikretmişlerdir: "Farisli bazı insanlar Mekke müşriklerine: "Muhammed'le münakaşa edin ve ona deyin ki; ölen koyunu kim öldürdü? Onlar da "Allah öldürdü." dediler. Onlar da şöyle dediler: Sizler kendinizin kestiği koyunu yiyorsunuz, Allah ﷻ'nın öldürdüğü koyunu ise yemiyorsunuz." Bunun üzerine Allah ﷻ bu ayeti indirdi: **"Üzerine Allah adı anılmayan (hayvan)lardan yemeyin. Şüphesiz ki bu fasıklıktır. Kuşku yok ki şeytanlar kendi dostlarına sizinle mücadele etmeleri için mutlaka vahyederler/fısıldarlar. Eğer onlara itaat ederseniz şüphesiz siz de müşriklersiniz."**[10]

Bu ayetin kelimeleri üzerinde duralım:

- Ayetin ilk kısmı olan **"Üzerine Allah adı anılmayan (hayvan)lardan yemeyin."** Kısmından iki yasamanın olduğunu anlıyoruz; birincisi murdar olarak kesilmeksizin ölen hayvanın (eceliyle ölen hayvanın) etinin yenilmesini caiz kılan cahiliye kanunu. İkincisi **"Üzerine Allah adı anılmayan (hayvan)lardan yemeyin."** diyen Rabbani kanun. Bu birinci husustur. Bu şu an dünyanın her yerinde var olan bir şeydir. Zira tıpkı ayette olduğu gibi şu an bir kenara atılmış ve işlevsiz bırakılmış Allah ﷻ'nın hükümleri vardır. Bir de yürürlükte olan kanunlar ve anayasalar vardır.

- Üzerinde duracağımız ikinci kelime Allah ﷻ'nın şu sözüdür: **"Şüphesiz ki bu fasıklıktır."** Yani müşriklere koydukları kanunlarda itaat ederseniz ve murdar hayvandan yerseniz yapmış olduğunuz bu amel fısktır.

Fısk bilindiği üzere istikamet yolundan çıkmak demektir. Bu; bu kelimenin sözlük anlamıdır. Ehlisünnet âlimleri, İmam Kurtubi'nin ﵀ de zikrettiği gibi bu kelimeyi şu şekilde tefsir etmişlerdir; İbn-i Abbas şöyle demiştir: "Fısk; masiyettir." İz bin Abdüsselam ﵀ şöyle demiştir: "Fısk; masiyet veya küfürdür." İmam Şenkıti ﵀ tefsirinde şöyle demiştir: "Fısk; Allah'a itaati terk etmek ve şeytanın kanunlarına tabi olmaktır."

Âlimlerin görüşleri niçin fıskın tanımında masiyet ve küfür diye ayrılık göstermiştir? Niçin bazı âlimler fıskın masiyet olduğunu söylerken diğer bazıları da küfür olduğunu

[9] Enam: 121
[10] Nesai: 4437, Ebu Davud: 2819

söylemişlerdir? Çünkü fısk bazen dinden çıkarmayan küçük fısk olur, bazen de dinden çıkaran büyük fısk olur.

Murdar hayvandan yiyen ve "Ben bunu yemenin haram olduğunu biliyorum." diyen kişi günahkâr ve masiyet işlemiş olur ve bu kişinin fıskı küçük fısktır.

Murdar hayvandan yemeyen ve "Murdar hayvanın eti helaldir." diyen kişi kâfir olmuştur. Çünkü bu kişi Allah ﷻ'nın haram kıldığı bir şeyi helal kılmıştır.

Sen bilmektesin ki kaide, İmam Tahavi'nin ﵀ zikrettiği gibi şöyledir: "Kıble ehlinden hiç kimseyi, helal görmediği sürece günahtan dolayı tekfir etmeyiz. Bir günahı helal olarak gören kişi ise İslam dininden çıkar."

Ayeti kerimede üzerinde duracağımız kelimelerden bir diğeri de şudur; **"Kuşku yok ki şeytanlar kendi dostlarına mutlaka vahyederler/fısıldarlar."** Buradaki şeytanlarla kastedilen nedir?

İmam Taberi ﵀ mefhum olarak şöyle demiştir: "Bundan amaç cinni şeytanlar insanlardan dostlarına fısıldamaktalar." Bu ayetteki bir olasılıktır. Ayetteki ikinci anlam ise; "insi şeytanlar insanlardan dostlarına fısıldamaktalar." şeklindedir. Veya "insi ve cinni şeytanlar dostlarına fısıldamaktalar." Şeklinde de olabilir. Bunun doğrulaması Allah ﷻ'nın şu sözüdür: **"İnsi ve cinni şeytanlar aldatmak için birbirlerine yaldızlı sözler vahyederler/fısıldarlar."**[11]

Bu halde ayetteki "şeytanlar" kelimesiyle kastedilen budur. Peki, "vahyederler" ne demektir? İbn-i Arabî'nin ﵀ tefsirinde dediği gibi: "Vahyetmek; ilham etmek demektir. Aynı şekilde fısıldamaya da vahiy denilir." Buna binaen vahiy iki çeşittir; birincisi Allah ﷻ'nın kullarından ve mahlûkatından dilediğine yaptığı Rabbani vahiydir. İkincisi ise şeytanın dostlarına yaptığı şeytani vahiydir.

Rabbani vahyin deliline gelince; Allah ﷻ şöyle buyurmaktadır: **"Hani Havarilere: "Bana ve elçime iman edin" diye vahy etmiştim."**[12] Bu vahiydir. **"Rabbin arıya 'Dağlarda kendine evler edin.' diye vahyetti:"**[13] Bu da vahiydir. Aynı şekilde Allah ﷻ bütün Peygamberlere; Nuh'a ve ondan sonra gelen Peygamberlere vahyetmiştir. Bu da Rabbani olan vahiydir. Binaenaleyh Allah ﷻ'dan, gerek Nebiler olsun, gerek Rasuller olsun gerekse de başkaları olsun kullarından dilediğine dilediği şeyle yaptığı vahiy Rabbani vahiydir.

Şeytani vahye gelince -ki bu şeytandan dostlarına olur- İbn-i Abbas'a ﷺ soruldu: "Muhtar b. Ebu Ubeyde Es-Sekafi kendisine vahyedildiğini iddia ediyor." O da "Doğru söylemiş." dedi. Onlarda "Ne acayip, nasıl doğru söyler?" O da Allah ﷻ'nın şu sözünü okudu: **"Kuşku yok ki şeytanlar kendi dostlarına mutlaka vahyederler/fısıldarlar."**[14] Çünkü bilindiği gibi Muhtar, en sonunda peygamberlik iddiasında bulunmuştu.

[11] Enam: 112
[12] Maide: 111
[13] Nahl: 68
[14] Bunu, İbn-i Kesir El-Bidaye ven-Nihaye'nin sekizinci cildinde İbn-i Ömer'den rivayetle zikretmiştir.

“Kuşku yok ki şeytanlar kendi dostlarına mutlaka vahyederler/fısıldarlar.” İnsan, nasıl şeytanın dostlarından olur, sonunda şeytanın vahiy yeri olur?

İmanında halel bulunan kişi veya Allah ﷻ’ya tevekkülünde halel bulunan kişi veya hem imanında hem de tevekkülünde halel bulunan kişi şeytanın dostlarından olmaya müsaittir. Allah ﷻ şöyle buyurmaktadır: **“Gerçek şu ki; onun inanan ve yalnız Rablerine tevekkül eden kimseler üzerinde bir hâkimiyeti yoktur.”**[15] Burada kastedilen şeytandır. **“Gerçek şu ki; şeytanın, inanan ve yalnız Rablerine tevekkül eden kimseler üzerinde bir hâkimiyeti yoktur. Şeytanın hâkimiyeti, sadece onu dost edinenler ve Allah'a ortak koşanlar üzerindedir.”**[16]

O halde imanında halelleri olanlar veya tevekkülünde haleli olanlar veya hem imanında hem de tevekkülünde haleli olanlar şeytanın dostu olmaya ve şeytanın kendisine vahyedeceği yer olmaya aday olanlardır.

Şeytanın insan üzerinde nüfuz sahibi olmasını sağlayan diğer bir sebep; masiyetler ve günahlardır. Allah ﷻ şeytan hakkında şöyle buyurmaktadır: **“Şeytan onlara amellerini güzel gösterdi. O, bugün de onların dostudur ve onlar için elem dolu bir azap vardır.”**[17] **“Şeytan onlara amellerini güzel gösterdi.”** Yani günahlarını ve masiyetlerini süslü gösterdi. **“O, bugün de onların dostudur.”**

O halde imanda olan halel, tevekkülde olan halel ve günahlar ve masiyetler, şeytan için insana giden bir yol kılar.

Ayetteki “vahyederler” kelimesi beni düşündürdü. Ben anladım ki Allah ﷻ şeytanın amelini şu iki vasıfla nitelemiştir:

Birinci vasıf; vahiydir.

İkinci vasıf; vesvesedir.

Bazen Allah ﷻ şeytanın amelini vahiyle vasfederken, bazen de vesvese ile vasfetmektedir. O halde bu ikisinin arasındaki fark nedir ve bir yerde vahiy kullanılırken niçin diğer yerde vesvese kullanılmıştır?

Şu söyleyeceklerim bana zahir olan şeylerdir. Allah ﷻ’dan isabetli olmamı diliyorum. Şayet isabet edersem bu Allah’tandır. Bunun dışında bir şey olursa da bu da benden ve şeytandandır.

Benim için zahir olan odur ki, vahiy kelimesi, mesele yasama ile alakalı olan yerlerde kullanılmaktadır. Şeytan, insan üzerinden herhangi bir kanun koymak istese bu amel vahiy olmaktadır. Bunun delili ise şu ayettir: **“Kuşku yok ki şeytanlar kendi dostlarına mutlaka vahyederler.”** Buradaki vahiy de yasama yapmaktır: “Üzerine Allah adı anılmayan hayvanlardan yiyin.” Kim şeytana bu tür bir yasamada itaat ederse bu kişiye verilecek olan

[15] Nahl: 99
[16] Nahl: 99-100
[17] Nahl: 63

hüküm şirktir.

Vesvesenin deliline gelince; Allah ﷻ Âdem ﷺ ve eşi hakkında şöyle demiştir: **"Şeytan, kendilerinden örtülüp gizlenen avret yerlerini açığa çıkarmak için onlara vesvese verdi."**[18] Sen bilmektesin ki Âdem ﷺ Allah ﷻ'nın emrine muhalefet ettikten ve ağaçtan yedikten sonra Allah ﷻ onun bu fiilini masiyet diye isimlendirmiştir ve şöyle demiştir: **"Âdem, Rabbine isyan etti ve şaşırıp kaldı."**[19] O halde vesvese masiyetle son bulmuştur. Vahiy ise şirkle son bulmuştur.

Bundan dolayı Allah ﷻ 'dan isabetli olmamı diliyorum ve diyorum ki:

Şeytandan vahiy yasama ile alakalı olan yerlerde olur. Nefislerdeki vesvese ise masiyetlere ve günahlara götüren yerlerde olur.

"Kuşku yok ki şeytanlar kendi dostlarına sizinle mücadele etmeleri için mutlaka vahyederler/fısıldarlar." Bu, şeytanın dostlarına vahyedilen şeytani yasamanın gayesini Allah ﷻ zikrederek **"Sizinle mücadele etmeleri için"** demiştir. Buradaki "Lam" illet bildirmektedir. Yani ey iman ehli ! Bu vahyin illeti sizinle cidal/mücadele etmeleri içindir. Cidal ise; İbn-i Arabî'nin ﷺ ve İmam Maverdi'nin tanımladığı üzere "güçlü bir şekilde hüccet yolu üzere sözü geri çevirmektir."

Cidalin türlerini zikrettiğimde mücadelenin bu tanımı senin için açık olacaktır. Mücadele iki kısma ayrılır:

- Güzel ve övülen cidal

- Çirkin ve kınanan cidal

Kabul gören güzel cidale gelince; bu, hak tarafında olan kişinin gelip delilleri ile batılı defetmeye çalışmasıdır. Bu kişinin yaptığı iş "cidal" diye adlandırılır. Bu tür cidal güzel olan cidaldir. Allah ﷻ şöyle buyurmaktadır: **"Rabbinin yoluna, hikmetle, güzel öğütle çağır ve onlarla en güzel şekilde mücadele et."**[20] O halde güzel cidal vardır ki o da hak ile batılı defetmendir. Yine Allah ﷻ şöyle buyurmaktadır: **"Kitap ehli ile ancak en güzel bir yolla mücadele edin"**[21] Bu, cidalin birinci kısmı olan; güçlü bir şekilde hüccet yolu üzere sözü geri çevirmektir.

Çirkin ve kınanan cidal ise; batıl ehlinin gelip hakkı ve hak ehlini geri çevirmeye çalışmalarıdır. Bu da aynı şekilde cidal diye isimlendirilir. Fakat bu cidal kınanan cidaldir. Allah ﷻ bunu zikretmiş ve şöyle buyurmuştur: **"Her ümmet, kendi elçilerini (susturmak için) yakalamaya yeltendi. Hakkı, onunla yok etmek için, batıla dayanarak mücadeleye giriştiler."**[22] Başka bir ayette de şöyle buyurmuştur: **"Kâfirler, hakkı batılla yok etmek için mücadele ederler."**[23]

[18] Araf: 20
[19] Taha: 121
[20] Nahl: 125
[21] Ankebut: 46
[22] Mü'min: 5
[23] Kehf: 56

O halde şeytan, dostlarına bu yasamaları vahyettiğinde, bunun amacı onların Allah ﷻ'nın şeriatını defetmeleri ve onu bir kenara atmalarıdır.

Bildiğin gibi mesele konuşmayı aşmış ve kanlar ve savaş konusuna girmiştir. Zira batıl ehli güç kullanarak Allah'ın şeriatını şeytanın şeriatıyla değiştirmek istiyor. Böylece kanlar akıtılıyor, değerler çiğneniyor ve hapisler, batıl ehliyle mücadele etmek ve şeytanın şeriatını Allah ﷻ'nın şeriatıyla defetmek istedikleri için Allah ﷻ'yı birleyenlerle dolduruluyor. "Sizinle mücadele etmeleri için" ayetinin sonu da şu şekilde gelmiştir: "Eğer onlara itaat ederseniz şüphesiz siz de müşriklersiniz." Yani ey iman ehli! Şeytan tarafından dostlarına vahyedilen kanunlar ve anayasalar koyanlara itaat ederseniz "Şüphesiz siz de müşriklersiniz."

O halde kafa kanunlarına, anayasaya ve Allah ﷻ'nın şeriatına muhalif olan aşiret örflerine itaat etmek sahibinin şirke girmesiyle sonuçlanır. Şirkin bu türünü Allah ﷻ "Şüphesiz siz de müşriklersiniz." diye isimlendirmiştir.

İmam Şenkıti رحمه الله ayetin bu kısmında şöyle demiştir: "Ayette edatı şart, fiili şart ve cevabı şart vardır. **"إن - İn"** edatı şarttır. "**أطعـــتموهم - onlara itaat ederseniz**" fiili şarttır. **" إنكم لمشـــركون - Şüphesiz siz de müşriklersiniz"** ilk etapta cevabı şart olarak görünmektedir. Fakat aslında bu böyle değildir. Çünkü cevabı şart fiili muzari olmazsa fa ile bitişik olarak getirilir. Yani **"إنكم لمشـــركون "** cevabı şart olsaydı ayet **"وإن اطعتموهم فإنكم لمشـــركون "** şeklinde olmalıydı. Fakat Allah ﷻ **"فإنكم "** dememiştir."

İşte bundan dolayı İmamı Şenkıti ayette takdir edilen bir kelimenin olduğunu ve ayetin takdirinde şu şekilde olduğunu söylemiştir: **" وان اطعتموهم فوالله انكم لمشـــركون - Eğer onlara itaat ederseniz vallahi şüphesiz siz de müşriklersiniz."** Yani ayette hazfedilmiş mukadder bir kasem vardır. **" وان اطعتموهم فوالله انكم لمشركون - Eğer onlara itaat ederseniz vallahi şüphesiz siz de müşriklersiniz."**

Yazılan bu kanunları ve anayasaları kim doğrularsa veya onaylarsa veya bunlardan razı olursa veya bunlara muhakeme olursa şüphesiz ki Allah ﷻ bu kişiye şirk hükmünü vermiştir: **"Eğer onlara itaat ederseniz şüphesiz siz de müşriklersiniz."**

"Kafa kanunlarına ve anayasaya itaat eden kişi müşrik değildir." diyen kişi Allah ﷻ'nın hükmüne muhalefet etmiştir, Allah ﷻ **"Şüphesiz siz de müşriklersiniz."** demektedir. Allah ﷻ'nın bu sözünün dışında başka bir şey söyleyen kişi Allah ﷻ'nın hükmüne muhalefet etmiştir. **"Eğer onlara itaat ederseniz şüphesiz siz de müşriklersiniz."** Öyleyse kafa kanunlarına ve anayasalara itaat etmenin şirk olduğuna delil; Allah ﷻ'nın bu ayette nas olarak bildirdiğidir.

O halde kafa kanunlarına, anayasaya ve Allah ﷻ'nın şeriatına muhalif olan aşiret örflerine itaat etmenin şirk olduğunun diğer bir delili de; bu kanunları ve anayasaları doğrulayan kişi Allah ﷻ'nın dışında başkalarının da ulûhiyetini onaylamış olur. Çünkü yasama yapmak Allah ﷻ'ya has olan şeylerdendir. Kendisinin yasama yapmasını mubah gören kişi kendisini ilah kılmıştır. Kim Allah'a iman ederse ve hâkimiyeti Allah için onaylarsa sonra da bu kanunlara ve anayasalara razı olursa kendisi için iki ilaha razı olmuş olur.

“Hırsızlık yapan erkek ve hırsızlık yapan kadının ellerini kesin.”[24] Bu, Rabbimizin şeriatında olandır. Kanunlarda olan ise; “Hırsızlık yapan erkek ve kadını hapsedin.” şeklindedir. Kim hırsızın elini kesmede Allah ﷻ’ya itaat ederse işte o kişi Allah’a kul olan kişidir. Kim de hırsızı hapsetmede kafa kanunlarına itaat ederse işte o kişi de şeytana kul olan kişidir. Çünkü bu yasamayı dostlarına vahyeden şeytandır. Kim hâkimiyeti Allah için onaylarsa, sonra da hâkimiyeti Allah’tan başkası için onaylarsa muhakkak ki bu kişi Allah’a şirk koşmuştur. Allah ﷻ’nın kitabından bunun delili ise; **“Sana ve senden önce indirilene inandıklarını iddia edenleri görmedin mi? Onlar, tağutu inkâr etmekle emrolunmalarına rağmen tağuta muhakeme olmayı istiyorlar. Şeytan da onları derin bir sapıklığa düşürmek istiyor.”**[25]

Bu kanunlara ve anayasalara itaat eden, onları onaylayan ve onlardan razı olan sonra da “Ben Mü’minim” diyen kişininin imanı iddia ve yalandan ibarettir. Sen Mü’min olduğunu iddia etmektesin, bu ise Allah ﷻ’nın sözüdür: **“İddia edenleri görmedin mi?”** ayette geçen زعم - iddia etmek kelimesi; kendin için sahip olmadığın bir şeyi iddia etmen anlamındadır. **“Sana ve senden önce indirilene inandıklarını iddia edenleri görmedin mi? Onlar, tağuta muhakeme olmayı istiyorlar.”**

Öyleyse kendisinde tağutlara muhakeme olmayı isteği olduktan sonra kendisinin Mü’min olduğunu söyleyen kişiye Allah ﷻ “senin bu iddian yalandan ibarettir, sen Mü’min olduğunu zannediyorsun.” demektedir. İman iddiadan ibaret olduktan sonra ve tağutlara muhakeme olma isteği olduktan sonra durum nasıl düzgün olabilir ki?

Bu, benim kendisinden sizi sakındırmak istediğim şeydir. Zira bu, genel olarak insanlarda çok kötü bir hale gelmiştir. Senin, Allah ﷻ’nın huzuruna gittiğinde sicilinde itaat şirkinin olmayacağını iyice araştırman ve bundan emin olman gerekmektedir.

Bu sözlerimi söylüyorum ve hem kendim için hem de sizin için Allah’tan mağfiret diliyorum. Allah sizi hayırla mükâfatlandırsın ve sizde bereket kılsın.

Birinci Dersin Sonu

İtaat Şirki

1. Ders

شرك الطاعة

